



ກອງສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສົ່ງເສີມ
ກຸມພາ 2008

ບາງເຕັກນິກ ພື້ນຖານ ປູກເຂົ້າອິນຊີ



ບາງເຕັກນິກ ພື້ນຖານ ປູກເຂົ້າອິນຊີ

ເອກະສານ ອ້າງອີງ

ສາລະບານ

ໜ້າ

ຫຼັກການຜະລິດເຂົ້າອິນຊີ	1
ຜົນປະໂຫຍດຈາກການປູກເຂົ້າອິນຊີ	2
ປະສົບການນຳໃຊ້ບາງເຕັກນິກ	3
I. ຂັ້ນຕອນຜືນຖານປູກເຂົ້າອິນຊີ	4
ການຕຽມແນວພັນ	4
ວິທີກຽມດິນຕາກ້າ	6
ການຫວ່ານກ້າ	9
ການປັກດຳ	12
ການບົວລະບັດຮັກສາ	13
II. ການຜະລິດຝຸ່ນບົ່ມ ແລະ ນ້ຳຊີວະພາບ	14
ການເຮັດຝຸ່ນບົ່ມ	14
ວິທີເຮັດປຸ້ຍນ້ຳຊີວະພາບ	18
ວິທີເຮັດຮໍໂມນໝາກໄມ້	20
III. ການຜະລິດນ້ຳຖ່ານ ຫຼື ນ້ຳສົ້ມໄມ້	21
ຕາຕະລາງແນະນຳວິທີໃຊ້ນ້ຳຖ່ານ	27

- ◆ ປຶ້ມ ວ່າດ້ວຍ ມາດຕະຖານກະສິກຳອິນຊີ. ໂຄງການກະສິກຳອິນຊີ (PROFIL) . ປີ 2005.
- ◆ ການຜະລິດກະສິກຳອິນຊີຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ. ໂຄງການກະສິກຳອິນຊີ (PROFIL) . ປີ 2005.
- ◆ ເຕັກນິກການນຳໃຊ້ EM ດ້ານກະສິກຳ (ຂະແໜງປູກຝັງ). ໂຄງການ EM ຂະແໜງປູກຝັງ.
- ◆ ວິທີການຜະລິດນ້ຳຖ່ານ ຫຼື ນ້ຳສົ້ມໄມ້. ໂຄງການພັດທະນາເຂດໂພນສູງ ປີ 2003.

ສຳລັບຂໍ້ມູນ ເພີ່ມເຕີມ ທ່ານສາມາດເຂົ້າໃນເວັບໄຊ: WWW.laoex.org ຫຼື ຂຽນ ອີເມວມາທີ່ CETDU@laoex.org ຫຼື ໂທມາທີ່ ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ການສົ່ງເສີມ: (856) 21 740 253, 020 5899618.

ຕາຕະລາງແນະນຳວິທີໃຊ້ນ້ຳຖ່ານ

ຊະນິດຜິດ	ສັດຕູຜິດເປົ້າໝາຍ/ໄລຍະເວລາໃຊ້ ປະໂຫຍດ ແລະປະໂຫຍດໄດ້ຮັບ	ອັດຕາສ່ວນປະສົມ
ໝາກເລັ່ນ	ກຳຈັດຂີ້ກະເດືອນ	ປະສົມນ້ຳ 1:20—50 ໃຊ້ຫຼັດ
ໝາກເລັ່ນ	ເຊື້ອລາ	ປະສົມນ້ຳ 1:20 ສິດຜົນທຸກທິດ
ໝາກເລັ່ນ—ໝາກແຕງ	ຮາກເນົ່າ	ປະສົມນ້ຳ 1:20—50 ໃຊ້ຫຼັດຕົ້ນ
ໝາກແຕງ	ເຊື້ອລາ	ປະສົມນ້ຳ 1:20 ສິດຜົນ
ໝາກເຂືອ	ເຊື້ອໃບຫ່ຽວ	ປະສົມນ້ຳ 1:50 ໃຊ້ຫຼັດໃບ
ຜັກຕ່າງໆ	ກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງການແຕກຍອດ	ປະສົມນ້ຳ 1:50 ໃຊ້ຫຼັດໃບ
ຜັກຕ່າງໆ	ປ້ອງກັນແມງເຈາະໃບ	ໃຊ້ສິດ 3 — 5 ວັນຕິດຕໍ່ກັນ
ຜັກຕ່າງໆ	ກ່ອນເກັບກ່ຽວ 2 ອາທິດ	ປະສົມນ້ຳ 1:50 ຫຼັດຜັກ
ຜັກກະລຳປີ—ຜັກກາດຂາວ	ໄລຍະຕົ້ນອ່ອນ—ປ້ອງກັນບັ້ງ	1:20 ສິດລຽນກັນ 3 ວັນ
ຜັກກະລຳປີ—ຜັກກາດຂາວ	ເມື່ອຕົ້ນຕັ້ງໂຕໄດ້ແລ້ວ	1:30 ຫຼັດທຸກໆ 10 ວັນ
ຜັກບົວ—ຜັກທຽມ	ໄລຍະຕົ້ນອ່ອນເຖິງເກັບກ່ຽວ	ປະສົມນ້ຳ 1:50ຫຼັດ2—3ຄັ້ງ/ເດືອນ
ຖົ່ວຕ່າງໆ	ກ່ອນອອກດອກ	ປະສົມນ້ຳ 1:2 ສິດຜົນ
	ເມື່ອຕິດດອກເຮັດໃຫ້ເກີດຜັກຫຼາຍ	ປະສົມນ້ຳ 1:30ຫຼັດ2—3ຄັ້ງ/ເດືອນ
ໝາກເຜັດ	ແກ້ບັນຫາດອກຫຼົ້ນ, ຈັບໝາກຫຼາຍ	ປະສົມນ້ຳ 1:30ຫຼັດ2—3ຄັ້ງ/ເດືອນ
ສາລີ	ໄລຍະຕົ້ນອ່ອນ, ປ້ອງກັນແມງໂມ ກ່ອນຈັບຜັກຊ່ວຍໃຫ້ເມັດເຕັມດ່	ປະສົມນ້ຳ 1:50ຫຼັດ2—3ຄັ້ງ/ເດືອນ ປະສົມນ້ຳ 1:30 ສິດຜົນລຳຕົ້ນ
ເຂົ້າ	ເມື່ອອອກດອກຊ່ວຍໃຫ້ຕິດຮວງ ຫຼາຍ, ເຕັມດີ ແລະ ປ້ອງກັນແມງໂມ	ປະສົມນ້ຳ 1:20—30 ສິດຜົນ
ໝາກແຕງໂມ	ໃຫຍ່ໄວ, ລົດຊາດແຊບ	ປະສົມນ້ຳ 1:20 ຫຼັດກ່ອນເກັບໝາກ 2 ອາທິດ
ອະທິບາຍສ່ວນປະສົມ: 1:20 ໝາຍຄວາມວ່ານ້ຳຖ່ານ 1 ສ່ວນຕໍ່ ນ້ຳທຳມະດາ 20 ສ່ວນ.		

ບາງເຕັກນິກ ພື້ນຖານ ປູກເຂົ້າອິນຊີ

ບົດນຳ

ປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ແມ່ນຜະລິດຂຶ້ນສຳລັບນັກສົ່ງເສີມຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ບາງເຕັກນິກພື້ນຖານວິທີການປູກເຂົ້າອິນຊີ.

ປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ຍັງຊ່ວຍໃນການຝຶກອົບຮົມຊາວກະສິກອນເພື່ອອະທິບາຍຂັ້ນຕອນ ໃນການປູກເຂົ້າອິນຊີທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ທີ່ມີການຈັດການກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ ມີຄວາມສຳພັນກັບລະບົບນິເວດກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ນຳໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ ຫຼື ຢາປາບສັດຕູຜິດ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ປ້ອງກັນແມງໂມ້ນາທຳລາຍໂດຍຈະໝູນໃຊ້ ແຫຼ່ງວັດຖຸທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນ (ເຊັ່ນ: ເຟືອງ, ຫຍ້າ, ຝຸ່ນຄອກ, ຂີ້ແກບ, ແລະ ອື່ນໆ).

ປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ທ່ານ ຄາຍຄຳ ຊຶ່ງເປັນຊາວກະສິກອນຢູ່ບ້ານ ໂພນໝີ ແຂວງວຽງຈັນ, ຮ່ວມກັບກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFES), ໂດຍການສະໜັບສະໜູນ ຂອງໂຄງການ ສົ່ງເສີມກະສິກຳ (LEAP).

ຫຼັກການ ກະສິກຳອິນຊີ

ກະສິກຳອິນຊີໝາຍເຖິງ ລະບົບການຜະລິດ ທີ່ບໍ່ມີການໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ ແລະ ສານເຄມີ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດສັດຕູພືດ ແລະ ເປັນລະບົບການຜະລິດ ທີ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ໃນມາດຕະ ຖານກະສິກຳອິນຊີ

1. ສ້າງລະບົບການຜະລິດໄປສູ່ຮູບແບບກະສິກຳ ແບບປະສົມປະສານທີ່ມີທັງການ ປູກ ແລະ ການລ້ຽງ.
2. ສ້າງລະບົບການຜະລິດທີ່ເຜິ້ງຕົນເອງ ແລະ ກຸ່ມຕົນເອງ ທາງດ້ານອິນຊີວັດຖຸ ແລະ ທາດອາຫານຢູ່ໃນນາ ແລະ ສວນ.
3. ຟື້ນຟູ ແລະ ຮັກສາຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງດິນດ້ວຍອິນຊີວັດຖຸ ເຊັ່ນ: ຝຸ່ນຄອກ, ຝຸ່ນບີ້ນ ແລະ ຝຸ່ນຂຽວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢູ່ໃນ ຟາມນາໝູນວຽນໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນສູງ.
4. ຮັກສາຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບນິເວດ ໃນຟາມ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງລະ ບົບນິເວດໂດຍລວມ.
5. ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການເຮັດໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
6. ສະໜັບສະໜູນລະບົບການຜະລິດ ແລະ ການຈັດການທີ່ຄຳນຶງເຖິງ ຫຼັກການ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມິຜົນ.
7. ຍຶດໝັ້ນຫຼັກການປະຕິບັດທັງການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການແປຮູບທີ່ເປັນວິທີທຳມະ ຊາດ, ປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

2.3. ວິທີເກັບຮັກສາ

ວິທີເກັບຮັກສານ້ຳຖ່ານຄວນບັນຈຸໃສ່ຂວດແກ້ວ, ຂວດຢາງ ຫຼື ຕູກຢາງທີ່ມີ ຝາອັດໄວ້ຢ່າງດີ (ນ້ຳຖ່ານເກັບໄວ້ 3 ເດືອນ ຈຶ່ງສາມາດໃຊ້ໄດ້) ຖ້າເກັບຮັກສາໄວ້ ບ່ອນຮົ່ມ, ບໍ່ຖືກແສງແດດອຸນນະພູມພໍດີບໍ່ອົບເອົ້າກໍ່ສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ຫຼາຍປີ.



2.4 . ຄຸນປະໂຫຍດຂອງນ້ຳຖ່ານ

- ◆ ໃຊ້ເປັນຢາປ້ອງກັນ ແລະ ຂ້າພະຍາດຕ່າງໆໃນນາເຂົ້າ ຂັບໄລ່ແມງໄມ້ໂດຍສະ ເພາະ, ຕັກແຕນ, ແມງແຄງ ແລະ ກຳຈັດໂລກທີ່ເກີດຈາກເຊື້ອລາ ແລະ ຂີ້ກະ ເດືອນຝອຍໃນດິນກໍ່ໄດ້.
- ◆ ໃຊ້ຫິດ ຫຼື ສິດພິດຕ່າງໆຈະປ້ອງກັນພະຍາດ ທັງເພີ່ມຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບກໍ່ຈະດີຂຶ້ນ, ຖ້າໝາກໄມ້ກິນໝາກກໍ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລົດຊາດແຊບເວລາ ເກັບຮັກສາກໍ່ນານາໄລວຽດແຫ້ງ.
- ◆ ການໃຊ້ນ້ຳຖ່ານຄວນໃຊ້ໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງຈະໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດ.

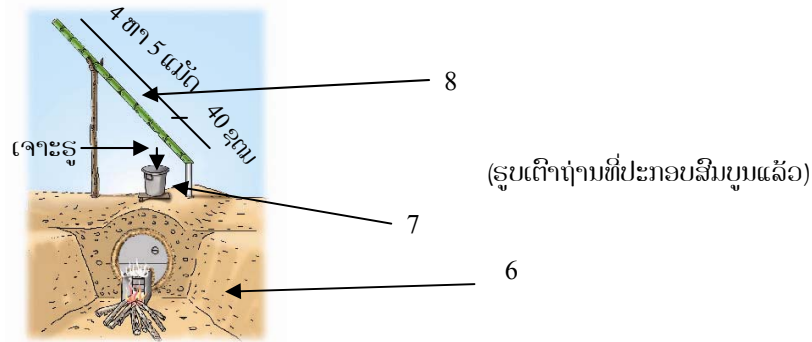


ຜົນປະໂຫຍດຈາກການປູກເຂົ້າອິນຊີ

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງປູກເຂົ້າອິນຊີ ?

ເຂົ້າອິນຊີ ເປັນເຂົ້າທີ່ໄດ້ຈາກລະບົບການຜະລິດທີ່ບໍ່ມີການໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ ແລະ ສານເຄມີ ຕ່າງໆໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດສັດຕູພືດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຄວນນຳໃຊ້ວັດຖຸຈາກທຳມະຊາດທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ເພາະວ່າ:

- ◆ ການປູກເຂົ້າອິນຊີຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບໂດຍກົງທີ່ເກີດຈາກການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດຕໍ່ຊາວນາ ແລະ ຊາວສວນ.
- ◆ ຫຼຸດຜ່ອນສານພິດຕົກຄ້າງໃນອາຫານ (ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບ).
- ◆ ເນັ້ນໃສ່ການອະນຸລັກ ແລະ ປຸກລູກຮັກສາຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ.
- ◆ ຫຼຸດຜ່ອນສານຕົກຄ້າງໃນດິນ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳ.
- ◆ ເປັນຜົນຜະລິດທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ (ລົດຊາດແຊບ, ການເກັບຮັກສາງ່າຍ).
- ◆ ມີທາງເລືອກສຳລັບການຕະຫຼາດ ແລະ ໄດ້ລາຄາດີກວ່າ.
- ◆ ແນໃສ່ການທົດແທນການນຳໃຊ້ປັດໃຈຂາເຂົ້າການຜະລິດທີ່ມີລາຄາແພງ ໂດຍນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ (ເຊັ່ນ: ຂີ້ສັດ, ຫຍ້າ, ຝຸ່ນຄອກ, ຂີ້ແກບ, ເຝືອງ ແລະ ອື່ນໆ).



2.2. ການສັງເກດສີຂອງຄວັນເພື່ອເກັບເອົານ້ຳຖ່ານ

ຄວັນທີ່ເກີດຈາກການຜື້າ ຈະແບ່ງອອກເປັນ 3 ລັກສະນະດັ່ງນີ້:

- ◆ ໂລຍະ1 : ມີຄວັນສີຂາວອອກມາບໍ່ທັນໂຕ່ງເອົາ
- ◆ ໂລຍະ2 : ມີຄວັນສີເຫຼືອງປົນອອກມາຈຶ່ງໂຕ່ງເອົານ້ຳຖ່ານໄດ້
- ◆ ໂລຍະ3 : ເຫັນຄວັນເປັນສີຟ້າປົນອອກມາໃຫ້ຢຸດເອົາເພາະນ້ຳຖ່ານ ນີ້ເປັນພິດ.
- ◆ ເມື່ອສັງເກດເຫັນວ່າຢູ່ປາກຂອງປ່ອງລະບາຍອາຍຄວັນຄ່ອຍຮ້ວຍລົງຫຼືເກືອບບໍ່ມີຄວັນອອກມາແລ້ວກໍ່ທຳການປິດປາກເຕົ້າດ້ວຍດິນໜຽວປົນກັບຂີ້ເຖົ້າ ຫຼື ຂີ້ແກບປິດໄມ້ໃຜ່ອອກແລ້ວປິດປາກທີ່ຄວັນດ້ວຍດິນໜຽວຄືກັນບໍ່ໃຫ້ອາກາດເຂົ້າໃນເຕົ້າຢ່າງເດັດຂາດປະໄວ້ 1 ຄົນ ຫຼື 12 ຊົ່ວໂມງເຕົ້າກໍ່ຈະເຢັນລົງສາມາດເປີດເຕົ້າແລ້ວເອົານ້ຳຖ່ານອອກມາໃຊ້(ເຕົ້າຂະໜາດຝຸ່ຍ 200 ລິດຈະໄດ້ນ້ຳຖ່ານສະເລ່ຍ 3 ລິດ.)



ປະສົບການນຳໃຊ້ບາງເຕັກນິກພື້ນຖານ ປູກເຂົ້າອິນຊີ

ປະຈຸບັນການບໍລິໂພກອາຫານ ແມ່ນນິຍົມບໍລິໂພກພືດຜັກເປັນອາຫານ ຫຼັກປະຈຳວັນ ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເອງຈຶ່ງເຫັນຄວາມສຳຄັນດັ່ງກ່າວ ໂດຍການຫັນ ມາໝູນໃຊ້ແຫຼ່ງວັດຖຸຈາກທຳມະຊາດທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນເອງເຂົ້າໃນການປູກເຂົ້າ ແລະ ພືດຜັກ

ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນໄດ້ນຳເລື່ອງມາໃຊ້ປະໂຫຍດ ເຮັດຝຸ່ນບີນ. ພືດຜັກໝາກໄມ້ ຕ່າງໆມາເຮັດປຸຍນ້ຳຊີວະພາບໃສ່ນາ ຊຶ່ງຈະໄດ້ປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຍິ່ງເປັນ ການເພີ່ມປະລິມານອິນຊີວັດທາດອາຫານພືດຄືນສູ່ດິນ.

(ໂດຍບໍ່ຈູດເລື່ອງຖິ້ມລ້າງ).

ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນຊີວະພາບ ໃນການຕົກກ້າ ຈະເຮັດໃຫ້ກ້າຂຽວງາມ, ກິບ ໃຫຍ່, ລຳຕົ້ນແຂງແຮງ ແລະ ບໍ່ມັກເກີດພະຍາດ.

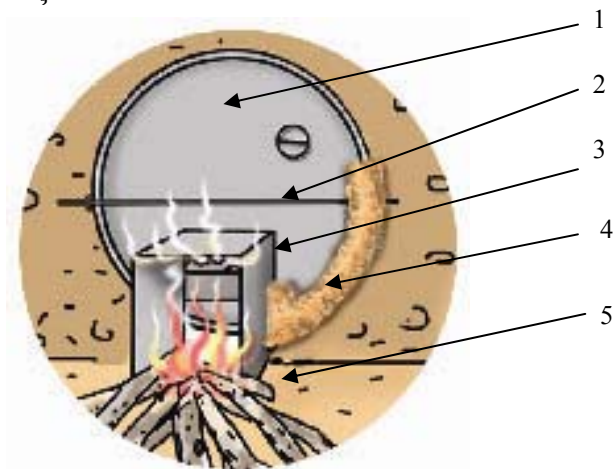
ຜົນໄດ້ຮັບແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຕົກກ້າ ຈົນຮອດການເກັບກ່ຽວແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນຜະ ລິດສູງກວ່າທຸກໆປີ.



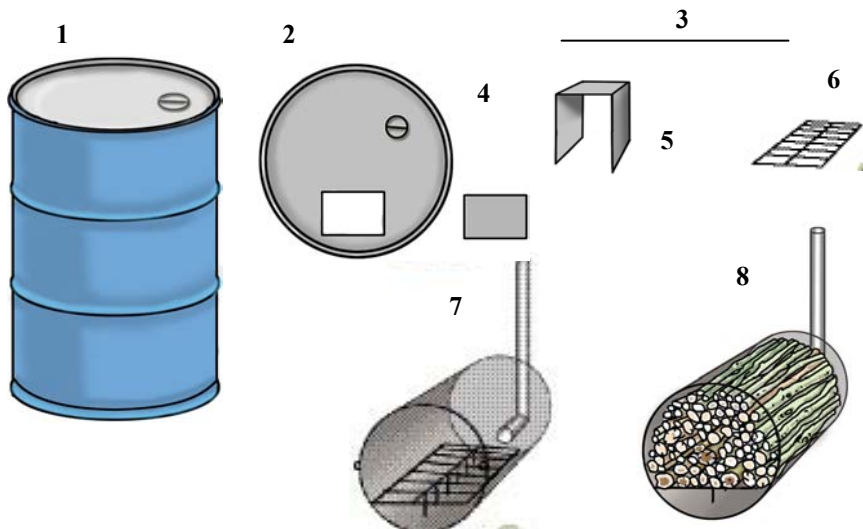
ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກຊາວກະສິກອນຜູ້ໃດທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຢາກປູກເຂົ້າອິນ ຊີເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ເປັນເຂົ້າທີ່ບໍ່ມີສານພິດ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນສານພິດຕົກຄ້າງ ຕ້ອງເບິ່ງຕາມແຕ່ລະຂັ້ນຕອນລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

2.1 . ຂັ້ນຕອນປະກອບເຕົາເຜົາເອົານ້ຳຖ່ານ

1. ເອົາຝາຝຸ່ນມາປິດປາກເຕົາ
2. ເອົາເຫຼັກມາຄັດຝາຝຸ່ນໄວ້
3. ເອົາໂຄງເຫຼັກຄ້າຍຄືຮູບຕົວຢູມາຕໍ່ໃສ່ປາກເຕົາ
4. ເອົາດິນໜຽວປິດຮອບປາກຝາຝຸ່ນ, ປາກເຕົາໃຫ້ດີ.
5. ຈູດໄຟໃຫ້ຫ່າງປາກເຕົາ ປະມານ 20 ຊັງຕີແມັດ, ບໍ່ຄວນຈູດໄກ້ເກີນໄປ ເພາະ ຈູດໄຟຢູ່ໜ້າເຕົາເພື່ອໃຫ້ຄວັນໄຟຮ້ອນເຂົ້າໄປໃນເຕົາຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 1 — 2 ຊົ່ວໂມງເຊິ່ງເປັນຂັ້ນຕອນອົບໄມ້ໃນເຕົາໃຫ້ແຫ້ງຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ຄ່ອຍເຜົາໄໝ້ເຂົ້າໄປ.
6. ຂຸດຂຸມເລິກຕາມຂະໜາດຂອງຝຸ່ນຕາມລວງນອນໃຫ້ທາງກັ້ນຂອງເຕົາສູງ ກວ່າທາງປາກ ແລະ ເອົາດິນປົກໃຫ້ສູງຕື່ມ ເພື່ອປ້ອງກັນປະລິມານຄວາມ ຮ້ອນອອກນອກ.
7. ເອົາໄມ້ໄຜບ້ານຍາວ 4 ຫາ 5 ແມັດ ໂລ່ງຂໍ້ໃຫ້ໝົດເຈາະຮູບປ່ອນໃຫ້ນ້ຳຖ່ານ ອອກນັບແຕ່ລັ້ນປ່ອນສູບຕໍ່ຮູໄຟ ຍາວ 40 ຊັງຕີແມັດ, ຄວາມກວ້າງຂອງຮູ 1 — 2 ຊັງຕີແມັດ, ໂດຍຕັ້ງໃນໝູນວ່ຽງ 45 ອົງສາ.
8. ໃຊ້ຄູ ຫຼື ຊາມໂຕ່ງເອົານ້ຳຖ່ານ.



1. ຝຸ່ນນ້ຳມັນເປົ້າຂະໜາດ 200 ລິດ
2. ເຈາະຝາຝຸ່ນດ້ານເທິງອອກ (ຮູບ 2)
3. ຕັດເຫຼັກເສັ້ນສຳລັບໄວ້ຄັດຝາຝຸ່ນເວລາໃສ່ຟິນແລ້ວ
4. ເຈາະຝາຝຸ່ນເພື່ອເຮັດຮູໄຟເຂົ້າຂະໜາດ 20 X 25 ຊັງຕີແມັດ
5. ສ້າງໂຄງເຫຼັກເປັນຮູບໂຕ U ເພື່ອປົກປາກເຕົາ (ຮູບ 5)
6. ຈອດເຫຼັກເຮັດຕະແກງສຳລັບຮອງຟິນເຕົາ ຂະໜາດ 30 X 80 ຊັງຕີ
7. ເຈາະຮູດ້ານກົ້ນຝຸ່ນເປັນຮູບວົງມົນເສັ້ນຜ່າໃຈກາງ 10 ຊັງຕີແມັດ, ຂັດດ້ານກົ້ນຝຸ່ນເຮັດດ້ວຍແປບເຫຼັກຕ່ອກຍາວ 5 ຊັງຕີແມັດ ຈຳນວນ 1 ແມັດເຊິ່ງເປັນບ່ອນປ່ອຍຄວັນໄຟອອກ. ດ້ານປາກຝຸ່ນຈອດເຮັດບ້ວງເປັນຮູບສຳລັບໄວ້ເອົາເຫຼັກຂັດຝາຝຸ່ນເວລາໃສ່ຟິນແລ້ວເອົາຕະແກງໃສ່
8. ປະກອບຟິນໃສ່ໃນຝຸ່ນເປັນລວງນອນ ຟິນທີ່ຈະເອົາເຂົ້າເຕົາເຜົາຄວນເປັນຟິນຕາຍໝາດຊຶ່ງເຮົາຕັດໄມ້ດິບປະໄວ້ບ່ອນຮົ່ມປະມານ 2 — 3 ອາທິດ, ຂະໜາດໄມ້ທີ່ເໝາະສົມ ເສັ້ນຜ່າໃຈກາງ 5 ຊັງຕີແມັດ.



I. ຂັ້ນຕອນຟື້ນຖານ ປູກເຂົ້າອິນຊີ

1. ການຕຽມແນວຟັນ

ແນວຟັນທີ່ຈະນຳມາກ້າຄວນຄັດເລືອກມາຢ່າງດີເຊັ່ນ:



1. ເມັດຟັນຕ້ອງບໍ່ມີເມັດເຂົ້າຟັນອື່ນເຈືອປົນ
2. ບໍ່ຄວນເອົາເຂົ້າແນວຟັນຈາກຜົນນາທີ່ເຄີຍເປັນພະຍາດມາເປັນແນວຟັນຕໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົ້າຕິດເຊື້ອພະຍາດໄດ້ງ່າຍ
3. ຖອກແນວເຂົ້າປູກລົງ ຊາມນ້ຳລະລາຍເກືອທີ່ໄຂ່ດິບສາມາດຟູ ແລ້ວຕັກເອົາແນວເຂົ້າລົບທີ່ຟູນ້ຳເກືອອອກຖິ້ມໝົດ ຮັກສາໄວ້ແຕ່ເມັດທີ່ຈົມ.
4. ລ້າງດ້ວຍນ້ຳທີ່ສະອາດໃຫ້ດີ



5. ເອົານ້ຳປຸ່ຍຊີວະພາບ 1 ບ່ວງແກງປະສົມນ້ຳ 10 ລິດໃສ່ ແຊ່ແນວຜັນໃຫ້ ຖ້ວມເນັດຜັນແລ້ວປິດຝາຫຼືເອົາຜ້າມາປິດກັບໄວ້ບ່ອນທີ່ມີຄວາມອົບເອົ້າ ຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ເນັດຜັນອອກງອກດີ.

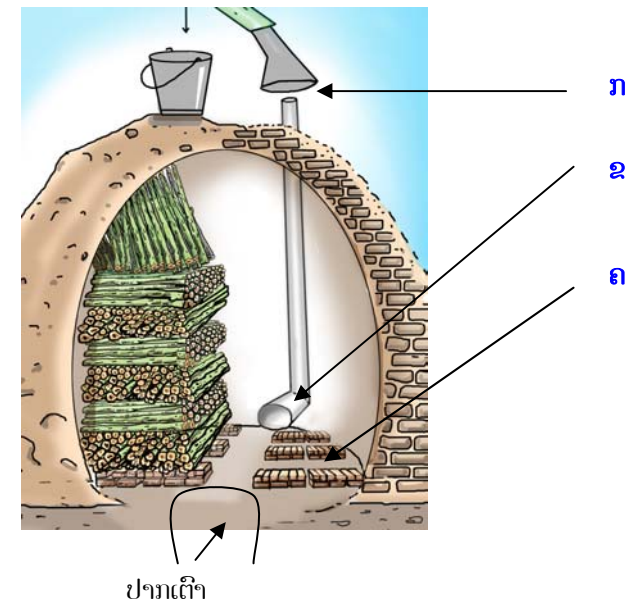
6. ເມື່ອແຊ່ເນັດຜັນໄດ້ 1 ມື້ ກັບ 1 ຄົນແລ້ວ ໃຫ້ຖອກນ້ຳອອກເອົາເຂົ້າມາໃສ່ເປົ້າ ຫຼື ກະບູງ ແລ້ວປົກດ້ວຍເປົ້າປານນຳໄປໄວ້ບ່ອນທີ່ມີຄວາມອົບເອົ້າ ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົ້າ ແຕກໜໍ່ດີ.

ໝາຍເຫດ: (ຫ້ອງຖິ້ມທີ່ມີອາກາດໜາວ) ໃຫ້ຂຸດຂຸມເລິກ 50 ຊຕ, ລວງກ້ວາງອີງ ຕາມຈຳນວນແນວເຂົ້ານຳເອົາເຝືອງມາຮອງຜັນຂຸມ ວາງເປົ້າເຂົ້າປູກລົງ, ປົກດ້ວຍ ເຝືອງຊັ້ນທຳອິດ, ຊັ້ນທີ 2 ປົກດ້ວຍຜ້າຢາງ, ປົກດ້ວຍເຝືອງເປັນຊັ້ນທີ 3, ໃຫ້ໃຊ້ໄມ້ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນເຄັ່ງ (ຫົດນ້ຳອຸ່ນໃສ່ເປົ້າແນວເຂົ້າປູກ ເຊົ້າ ແລະ ແລງ) ຈົນເຫັນເຂົ້າ ແຕກໜໍ່ພໍດີຈຶ່ງນຳໄປຫວ່ານກ້າ.



- ກ. ວິທີຕໍ່ເອົານ້ຳຖ່ານຈາກເຕົາເຜົາຖ່ານແບບທີ່ໄປຂອງປະຊາຊົນແມ່ນບໍ່ສຸບ ເຂົ້າຈຳຈຶ່ງບໍ່ມີຜົນຕໍ່ການຜະລິດຖ່ານໃນເຕົາ.
- ຂ. ປ້ອງຄວັນໄຟອອກທາງລຸ່ມຄວນມີຮູໃຫຍ່ກວ່າທາງເທິງ ເພື່ອປ້ອງກັນອາ ກາດເຂົ້າ.
- ຄ. ກ່ອນເອົາຟົນເຂົ້າເຕົາເຮົາຕ້ອງເຮັດຕະແກງ ຫຼື ເອົາດິນຈີ່ມາກອງເປັນແຖວ ເພື່ອເປັນບ່ອນຮອງຮັບໄມ້ຟົນເຮັດໃຫ້ອາກາດຊອດລ່ວງໝູນວຽນໄດ້ດີ (ຈຸດ ໄຟຢູ່ໜ້າເຕົາເພື່ອຢ່າງໄມ້ຟົນໃຫ້ຄ່ອຍແຫ້ງລະເຫີຍອອກເປັນຄວັນຂຶ້ນໄປຕາມ ທໍ່ ແລ້ວຈຶ່ງເປັນນ້ຳຖ່ານໂຫຼກັບຄືນລົງມາອອກຕາມຮູທີ່ເຮົາເຈາະໄວ້ ດີແທ້ ຄວນເອົາກາບກ້ວຍໂທນອອ້ມທີ່ໄມ້ຜ່ເລີ້ມແຕ່ຮູເຮົາເຈາະຂຶ້ນໄປເພື່ອທຳ ຄວາມເຢັນນ້ຳຖ່ານກໍ່ຈະໄຫຼອອກດີ, ນ້ຳຖ່ານຈະໄດ້ໜ້ອຍ ຫຼື ຫຼາຍ ກໍ່ຂຶ້ນກັບ ສະພາບຂອງໄມ້ຟົນ).

ວິທີ 2 :



III. ການຜະລິດນ້ຳຖ່ານ ຫຼື ນ້ຳສົ້ມໄມ້

1. ວັດສະດຸທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຮັດນ້ຳຖ່ານມີ:

ໄມ້ຟິນທີ່ຕາຍໝາດ (ບໍ່ຈຳກັດຊະນິດໄມ້) ແຕ່ໄມ້ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເປັນໄມ້ທີ່ແມງໄມ້ບໍ່ມັກ ເຊັ່ນ: ໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຂົວ ແລະ ລົດຂົນ.

ລັກສະນະຂອງນ້ຳຖ່ານ : ນ້ຳຖ່ານເປັນທາດແຫຼວມີກິ່ນຂົວຄວັນໄຟມີຄວາມເປັນກົດ (ສົ້ນ) ມີສີນ້ຳຕານໄໝ້ຊຶ່ງນ້ຳດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ມາຈາກການເອົາໄມ້ຟິນທີ່ຕາຍໝາດໃສ່ໃນເຕົາສະເພາະຂອງມັນ ຫຼື ຈະເອົາຈາກເຕົາຜົາຖ່ານທີ່ປະຊາຊົນເຜົາຢູ່ທົ່ວໄປກໍໄດ້ ແຕ່ຈະແນະນຳວິທີເອົາໃນຕອນຕໍ່ໄປ.



2. ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີສ້າງເຕົາຜະລິດນ້ຳຖ່ານ

ວິທີ 1 : ສ້າງຜຶ້ງເຕົາຜົາເອົານ້ຳຖ່ານຊຶ່ງອາໄສໂພນປວກຂຸດເຈາະເປັນຮູບຊົງໄຂ່ ແລ້ວກໍ່ເຕີມດ້ວຍການເອົາດິນໝຽວມາຢຽບໃຫ້ເປັນຕົມປົນຂີ້ເຖົ່າ, ຂີ້ແກບມາກໍ່ໃສ່ກັບດິນຈຶ່ງເຮັດວິທີນີ້ກໍ່ສາມາດປະຢັດຖ້າສະຖານທີ່ເຮົາບໍ່ມີກໍ່ກໍ່ດ້ວຍດິນຈຶ່ງທັງໝົດກໍ່ໄດ້ ການເຮັດຮູບຊົງໄຂ່ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ການກະຈາຍຄວາມຮ້ອນໝູນວຽນໄປໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

2. ການກຽມດິນຕາກ້າ

ການກຽມດິນຕາກ້າກໍ່ເຮັດໄດ້ຫຼາຍວິທີ ໃນນີ້ ຂໍແນະນຳ 2 ວິທີເຊັ່ນ :

ວິທີ 1 ຂົນຝຸນຄອກຄື: ຂີ້ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ເປັດ, ໂກ່ ໄປໃສ່ໃນອັດຕາສ່ວນ 2 ຫາ 3 ກິໂລຕໍ່ ຕາແມັດ ເອົາໄປຢາຍໃສ່ ແລ້ວເບັ້ງນ້ຳເຂົ້າໃຫ້ຟຸດໂຖໄດ້ກໍ່ໂຖກົບປະໄວ້ 7 ຫາ 15 ວັນ. ກ່ອນນີ້ຈະໂຖຄື້ນຄວນເບັ້ງນ້ຳເຂົ້າປະໄວ້ ຢ່າງໜ້ອຍ 3 ຫາ 5 ວັນ ຈຶ່ງໂຖຄື້ນເພື່ອເຮັດເປັນຕາກ້າ. ຕາກ້າຄວນກ້ວາງໃນລະຫວ່າງ 2 ຫາ 3 ແມັດ, ຄວາມຍາວຂອງຕາກ້າ ອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມຂອງເນື້ອທີ່ດິນ.

ວິທີ 2 ຖ້າຫາກຕາກ້າເຮົາບໍ່ງາມເປັນດິນແໜ້ນແກ່ນ ເຮົາຄວນຟື້ນຟູດິນຕາກ້າຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

ກ. ກຽມວັດຖຸປະກອນເຊັ່ນ

- ◆ ນ້ຳປຸ້ຍຊີວະພາບ, ປົວ, ຄູໃສ່ນ້ຳ ຫຼື ຈະເຮັດຢູໂກໄກແຫຼ່ງນ້ຳຍິ່ງເປັນການດີ. ຜ້າປົກຕ້ອງມີຄວາມໃຫຍ່ກວມໝົດຕາກ້າ ຂໍແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ເປົ້າຊີເມັນໜ້ອຍຕໍ່ກັນ ຫຼື ຈະໃຊ້ຜູ້ກໝີຍ (ກຣາບຝີ) ໜ້ອຍແລ້ວໄວ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຊື້ຜ້າຢ່າງມາປົກ



ຂ. ວິທີການຟື້ນຟູດິນຕາກ້າ

ຫຼັງຈາກໂຖຮຸດຕາກ້າຕາກແດດປະໄວ້ 7 ຫາ 15 ວັນ ເຮົາຈຶ່ງເລີ່ມຢາຍເຜືອງໃສ່ຕາກ້າ ຄວນເລີ່ມຈາກດ້ານໜຶ່ງໄປຫາອີກດ້ານໜຶ່ງ ຈະເລີ່ມຈາກດ້ານໃດ

ກໍໄດ້.

ຕົວຢ່າງ: ໃນຮູບຈະຢາຍແຕ່ດ້ານຂວາໄປຫາດ້ານຊ້າຍ. ເມື່ອຢາຍເລື່ອງໜ້າປະມານ 15 ຫາ 20 ຊັງຕີແມັດໄດ້ຄວາມຍາວ 2 ແມັດ ຢຽບລົງໃຫ້ແຈບທັງຫົດດ້ວຍນ້ຳປຸ້ຍຊິວະພາບໃນອັດຕາສ່ວນ 2 ບ່ວງແກງປະສົມນ້ຳ 10 ລິດຫົດໃຫ້ປຽກຊຸ່ມດີ ແລ້ວເຮົາກໍ່ດຶງຜ້າມາປົກໄວ້ກ່ອນເພື່ອກັນບໍ່ໃຫ້ເລື່ອງທີ່ເຮົາຫົດນ້ຳໄວ້ນັ້ນແຫ້ງ. ຈາກນັ້ນ ເຮົາກໍ່ປະຕິບັດໄປເທື່ອລະ 2 ແມັດເຮັດໄປຈົນສຸດຕາກ້າ.

ເມື່ອປົກຕາກ້າແລ້ວກໍ່ເອົາດິນ ຫຼື ໄມ້ ປົກຕັ້ງຕາມຂອບຜ້າໃຫ້ດີເພື່ອປ້ອງກັນລົມພັດຜ້າ, ຄວນລ້ອມຮົ້ວໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສັດເຂົ້າມາທຳລາຍ.

ຄ. ການດູແລຮັກສາຝື່ນຟຸດິນ

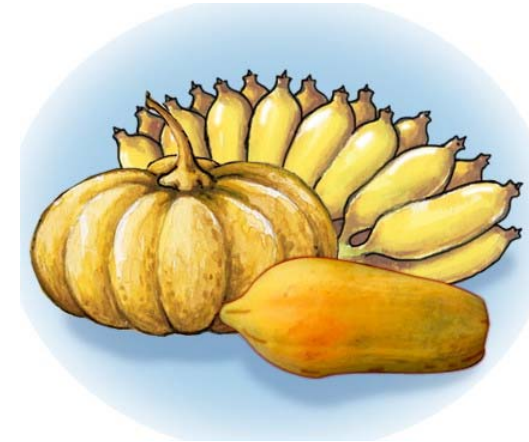
◆ ເມື່ອໄດ້ 2 ອາທິດ ເຮົາກໍ່ເປີດຜ້າປົກອອກແລ້ວຫົດດ້ວຍນ້ຳຊິວະພາບ ໃສ່ສ່ວນປະສົມ 2 ບ່ວງແກງ ປະສົມນ້ຳ 10 ລິດ. ຕໍ່ມາກໍ່ຫົດທຸກໆອາທິດໃຫ້ປຽກຊຸ່ມຫຼາຍເທົ່າໃດກໍ່ໄດ້ຕ່າງກັບວິທີຫົດກອງຝຸ່ນບົ່ມ. ໃນກໍລະນີນີ້ຝື່ນຕົກນ້ຳຂັງເຮົາບໍ່ຕ້ອງເບິ່ງນ້ຳອອກແຕ່ຍັງສືບຕໍ່ເອົານ້ຳປຸ້ຍຊິວະພາບມາຫົດໃສ່ແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນປະສົມ



3. ວິທີເຮັດຮໍໂມນໝາກໄມ້

3.1 ວັດສະດຸທີ່ໃຊ້

ມີໝາກຮຸ່ງສຸກ 2 ກິໂລ, ໝາກອີແກ່ 2 ກິໂລ, ໝາກກ້ວຍສຸກ 2 ກິໂລ, EM 1 ບ່ວງແກງ, ກາກນ້ຳຕານ 10 ບ່ວງແກງ, ນ້ຳສະອາດ 10 ລິດ, ຖັງຢາງຂະໜາດ 10 ລິດ.



3.2 ຂັ້ນຕອນການເຮັດ

ນຳເອົາໝາກໄມ້ຕ່າງໆ ປະສົມລົງໃນຖັງຢາງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ນຳເອົາ EM ແລະ ກາກ ນ້ຳຕານປະສົມກັບນ້ຳຄົນໃຫ້ທົ່ວແລ້ວຖອກລົງຖັງຈາກນັ້ນປິດຝາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອາກາດເຂົ້າ, ໝັກໄວ້ 7 ຫາ 10 ວັນ ຈະສາມາດນຳເອົາໄປໃຊ້ໄດ້.

3.3 ຄຸນປະໂຫຍດ

ຈະຊ່ວຍເລັ່ງໃຫ້ການຈະເລີນເຕີບໂຕແລະ ສ້າງອາຫານໃຫ້ແກ່ຟິດຟ້ອມທັງເລັ່ງການອອກດອກ ແລະ ຕິດດອກຫຼາຍຂຶ້ນ.

3.4 ການນຳໃຊ້

ຕອງເອົານ້ຳ 2 ບ່ວງ ປະສົມກັບນ້ຳ 2 ລິດ ສິດໃສ່ຕົ້ນເຂົ້າ ຫຼື ຟິດທຸກຊະນິດ.

2.3 ການດູແລ ແລະ ການເກັບຮັກສາ

- ◆ ເມື່ອໄດ້ 1 ອາທິດກໍ່ເປີດຝາອອກຕົ້ນນ້ຳ 3 ລິດຄືນໃຫ້ຖິ້ວແລ້ວປິດຝາໄວ້
- ◆ ຕໍ່ມາໃນທຸກໆມື້ຕ້ອງຄືນໃຫ້ເຂົ້າກັນ. ໄດ້ 1 ອາທິດກໍ່ເປັນນ້ຳປຸ້ຍຊີວະພາບ
- ◆ ກ່ອນຈະເອົາໄປນຳໃຊ້ຕ້ອງຕອງກ່ອນ.
- ◆ ນ້ຳປຸ້ຍຊີວະພາບສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ 6 ຫາ 12 ເດືອນຄວນເກັບໄວ້ບ່ອນຮົ່ມ



2.4 ຄຸນປະໂຫຍດ

ປຸ້ຍນ້ຳຊີວະພາບ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກກະສິກຳໄດ້ຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ໃຊ້ແຊ່ແນວເຂົ້າປູກຫົດຝຸນປົ່ມສິດເຂົ້າໃນນາ, ສິດ ຫຼື ຫົດຜັກ, ໝາກມ່ວງໝາກແຕງ ແລະ ພືດຜັກອື່ນໆກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

2.5 ການນຳໃຊ້

ປຸ້ຍນ້ຳຊີວະພາບ 1 ຫາ 2 ບ່ວງ ແກງປະສົມນ້ຳ 10 ລິດ ໃຊ້ສິດ ຫຼື ຫົດ.



ນ້ຳເພາະມີນ້ຳຂັງຢູ່ແລ້ວ. ການເອົານ້ຳປຸ້ຍຊີວະພາບມາຫົດໃສ່ກໍ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຝືອງ ຍ່ອຍສະຫຼາຍອິນຊີວັດໃນດິນໃຫ້ກາຍເປັນຝຸ່ນປຸ້ຍທີ່ດີຕໍ່ພືດ.

- ◆ ການໃຊ້ຜ້າປົກເພື່ອເປັນການປົກເຝືອງໃຫ້ຍ່ອຍສະຫຼາຍໃນເວລາປະມານ 30 ຫາ 40 ວັນ. ຈິ່ງຄ່ອຍເປີດຜ້າອອກ ໂຖຄື້ນ, ຄາດໃຫ້ລະອຽດເຂົ້າສູ່ຂັ້ນຕອນກຽມ ໝານກ້າເພື່ອຕົກກ້າ.



ງ. ຂັ້ນຕອນການເຮັດໝານກ້າ

ກ່ອນຈະໂຖຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງວ່າມີ ນ້ຳຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍ, ຖ້ານ້ຳຫຼາຍ ໃຫ້ເບິ່ງ ນ້ຳອອກເສຍກ່ອນ ແລ້ວຈິ່ງໂຖຄາດລະອຽດປະໄວ້ປະມານ 15 ນາທີ. ແລະ ຈິ່ງຄວັດ ຫຼໍ່ກ້າ ຄວາມກວ້າງຂອງໝານກ້າຄວນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 2 ຫາ 3 ແມັດ ສ່ວນລວງຍາວກໍ່ອີງໃສ່ເນື້ອທີ່ຂອງໝານກ້າຂອງໃຜມັນ. ສ່ວນຮ່ອງຫຼໍ່ກ້າຄວນ ກວ້າງປະມານ 40 ຊັງຕີແມັດ ຫຼື 1 ສອກ ເຮັດໄດ້ແນວນີ້ມີຄວາມສະດວກໃນເວລາ ຫົດ ຫຼື ສິດປຸ້ຍ, ການດູແລຮັກສາຫຼືກໜ້າອອກກໍ່ງ່າຍຂຶ້ນ.

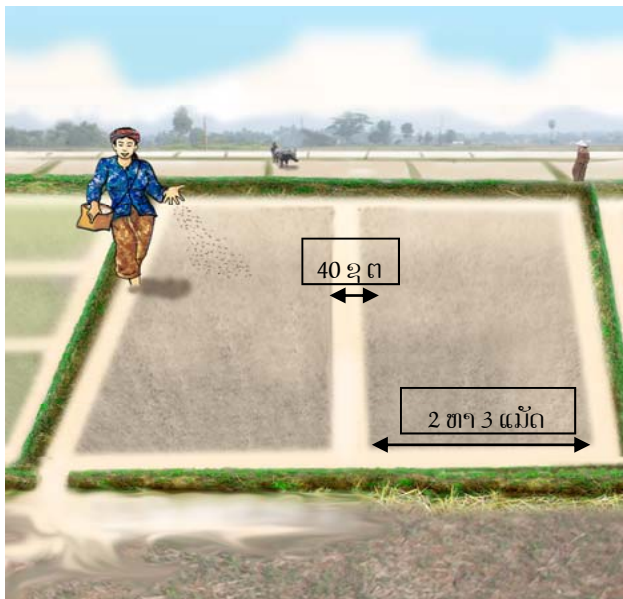
3. ການຫວ່ານກ້າ

ກ້າເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ສຳລັບການສ້າງຜົນຜະລິດ ຫຼື ໝາກຜົນເກັບກ່ຽວໃນທ້າຍລະດູການ

3.1 ການຫວ່ານກ້າ

ຫຼັງຈາກໂຖຄາດລະອຽດແລ້ວຄວນປະໄວ້ປະມານເຄິ່ງມື້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດິນບໍ່ແຫຼວເກີນໄປ ແລ້ວຈຶ່ງນຳແນວເຂົ້າປູກທີ່ຜ່ານການແຊ່ ແລະ ບົ່ມແລ້ວນັ້ນແມ່ນໃຊ້ປະມານ 80 ຫາ 100 ກຸມ ຕໍ່ຕາແມັດແລ້ວນຳເອົາໄປຫວ່ານ. ພາຍຫຼັງການຫວ່ານກ້າໄດ້ປະມານ 3 ຫາ 4 ມື້ ຈຶ່ງໃຫ້ເບິ່ງນ້ຳເຂົ້າໝານກ້າ ລະດັບນ້ຳພໍໃຫ້ຖິ້ມໜ້າດິນປະມານ 1 ຊັງຕີແມັດ, ພາຍຫຼັງຫວ່ານກ້າໄດ້ປະມານ 10 ຫາ 15 ມື້ ໃຫ້ຮັກສາລະດັບນ້ຳຢູ່ລະຫວ່າງ 5 ຊັງຕີແມັດ.

ເມື່ອກ້າອາຍຸເຖິງ 25 ຫາ 30 ວັນ ຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງໃບກ້າປົ່ງໃບໄດ້ 4 ໃບ ຈຶ່ງສາມາດຫຼີກໄປດຳໄດ້.



2. ວິທີເຮັດປຸ້ມນ້ຳຊີວະພາບ

ປຸ້ມນ້ຳຊີວະພາບມີຫຼາຍຊະນິດແຕ່ລະຊະນິດມີຄຸນປະໂຫຍດແຕກຕ່າງກັນດັ່ງນັ້ນ ຂໍສະເໜີ 2 ວິທີຄື: ການເຮັດປຸ້ມນ້ຳຊີວະພາບດ້ວຍຫອຍ, ການເຮັດຮໍໂມນໝາກໄມ້.

2.1 ວັດສະດຸທີ່ໃຊ້

ຫອຍປາກກວ້າງ, ໃບໝາກຫຸ່ງ, ນ້ຳອ້ອຍ, ນ້ຳຕານ, ກາກນ້ຳຕານ



2.2 ຂັ້ນຕອນການເຮັດ

- ◆ ທຸບຫອຍປາກກວ້າງ ຫຼື ເອີ້ນວ່າຫອຍກິນເຂົ້າ 1 ກິໂລ ໃສ່ໃນຖັງ ຫຼື ຄູ
- ◆ ຊອຍໃບໝາກຫຸ່ງ ຫຼື ໝາກຫຸ່ງນ້ອຍເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຫອຍເປື່ອຍໄວປະມານ 1 ຖ້ວຍແກງ
- ◆ ເອົາກາກນ້ຳຕານຖອກໃສ່ 1 ລິດ ແລ້ວປິດຝາໄວ້ ຖ້າບໍ່ມີກາກນ້ຳຕານໃຊ້ນ້ຳຕານ ຫຼື ນ້ຳອ້ອຍແທນກໍໄດ້ ໃນອັດຕາສ່ວນ 1 ກິໂລ ແຕ່ຕ້ອງປະສົມນ້ຳອຸ່ນທີ່ມີອຸນຫະພູມ 50 ຫາ 60 ອົງສາ. ປະໃຫ້ເຢັນຈຶ່ງໃສ່.
- ◆ ເມື່ອເອົາກາກນ້ຳຕານໃສ່ແລ້ວເອົາມາປິດເກັບຮັກສາໄວ້ບ່ອນຮົ່ມ

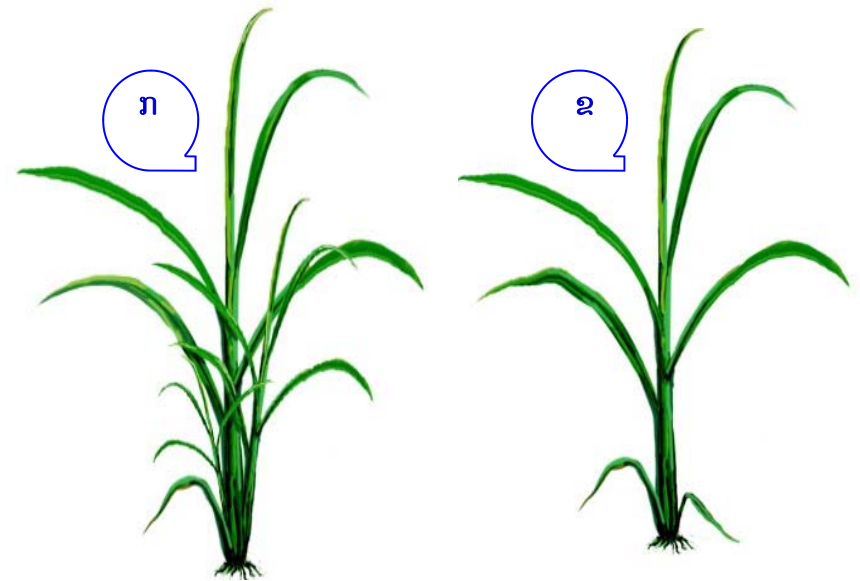


1.4 ຄຸນປະໂຫຍດຂອງຝຸ່ນບົນ

- ◆ ຊ່ວຍປັບປຸງບຳລຸງດິນເພີ່ມປະລິມານອິນຊີວັດທຸໄດ້ ແລະ ເພີ່ມທາດອາຫານໃຫ້ແກ່ພືດເຮັດໃຫ້ໂຄງສ້າງຂອງດິນດີຂຶ້ນ ສະດວກໃນການລະບາຍນ້ຳ ແລະ ອາກາດໃນດິນໝຽວມີຫຼາຍຂຶ້ນ ສະພາບດິນຊາຍແມ່ນເຮັດໃຫ້ການອຸ້ມນ້ຳດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
- ◆ ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ ຝຸ່ນບົນສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍນຳໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອກັບຄືນມາເປັນປະໂຫຍດອີກໃໝ່. ຫຼືກຳລັງໄດ້ການຈູດເຜົາເຜືອງຫຍ້າແຫ້ງ ແລະ ອື່ນໆ.
- ◆ ຊ່ວຍກຳຈັດເນັດຫຍ້າ ຫຼື ວັດສະພຸດໄດ້ໂດຍຜ່ານການບິນເນັດຫຍ້າຈະຕາຍໄປໃນຕົວ.
- ◆ ການໃຊ້ຝຸ່ນບົນຈະເຮັດໃຫ້ພືດຈະແຂງແຮງດີ ສ່ວນໜຶ່ງກໍ່ສາມາດປ້ອງກັນການທຳລາຍຂອງໂລກພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ສັດຕູພືດ.
- ◆ ຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ປ່າສະຈາກບັນດາມົນລະພິດທັງຫຼາຍ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຂໍ້ແນະນຳການຕົກກ້າ ຊຶ່ງມີຫຼາຍວິທີທີ່ຈະເລືອກເອົາວິທີໃດວິທີໜຶ່ງໃຫ້ເໝາະສົມກັບນາຂອງຕົນເອງເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດສູງ.

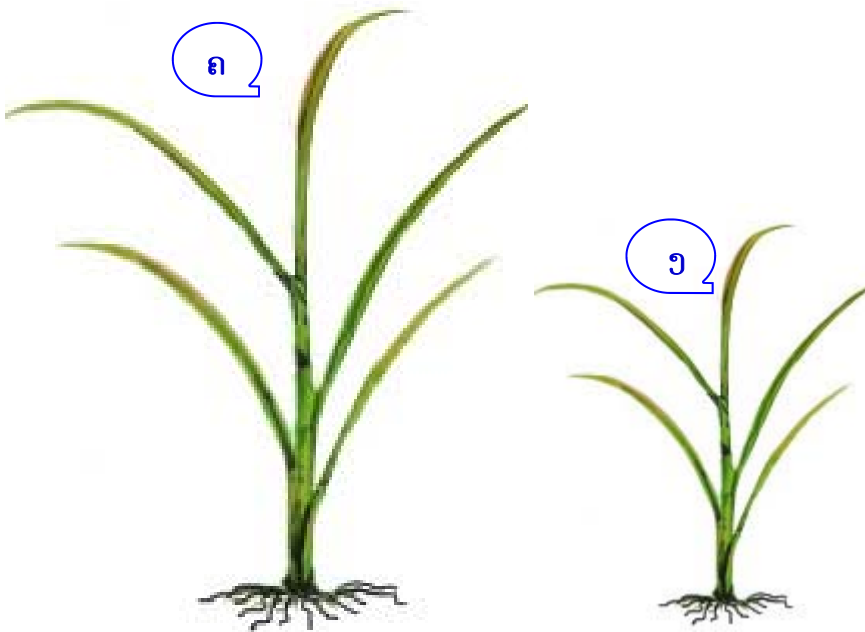
ກ. ຖ້າເຮົາຫວ່ານກ້າຫ່າງກ້າກໍ່ຈະກີບໃຫຍ່ແຂງແຮງດີ ເໝາະສຳລັບຈະເອົາໄປດຳແບບກ້າກີບດຽວ ແຕ່ຄວນເປັນນາທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນດ້ວຍຝຸ່ນຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ຈາກການປັບປຸງບຳລຸງດິນດ້ວຍຝຸ່ນຄອກ, ຝຸ່ນບົນຢ່າງພຽງພໍກ້າຈະແຕກກໍ່ດີມີຜົນຜະລິດສູງ.



ຂ. ຖ້າເຮົາຫວ່ານກ້າໄລຍະຫ່າງພໍດີ ດິນຕາກ້າອຸດົມສົມບູນດ້ວຍຝຸ່ນ ກ້າກໍ່ຈະກີບໃຫຍ່ແຂງແຮງດີ ຮາກກ້າຈະບໍ່ຍາວ ເວລາຫຼີກ ແລະ ປັກດຳກໍ່ງ່າຍບໍ່ມັກເກີດພະຍາດຫຼັງປັກດຳ.

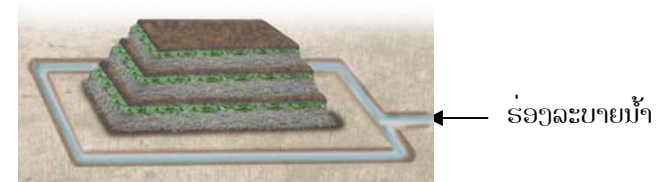
ຄ. ຖ້າຫາກຫວ່ານກ້າຖີ່ກ້າກໍ່ຈະກິບນ້ອຍບໍ່ແຂງແຮງດີ, ຫຼືກວ່າຍ ແຕ່ເວລາເອົາໄປປັກດຳຫອຍປາກກວ້າງກໍ່ກິນໄດ້ງ່າຍ (ສຳລັບບ່ອນທີ່ມີຫອຍປາກກວ້າງ).

ງ. ຖ້າຫວ່ານກ້າຖີ່ ແລະ ຕາກ້າບໍ່ມີຝຸ່ນພຽງພໍກໍ່ນັ້ນຈະກິບນ້ອຍ ບໍ່ແຂງແຮງມັກເກີດພະຍາດ ແຕ່ຍັງເປັນຕົ້ນກ້າ ເວລາເອົາໄປປັກດຳ ຈະເກີດພະຍາດຕ່າງໆເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດກໍ່ຕົກຕໍ່າ.



1.3 ການດູແລຮັກສາ

- ◆ ເມື່ອເຮັດກອງຝຸ່ນບົ່ມທີ່ເຮັດເປັນຊັ້ນໆ ໄດ້ຕາມຂະໜາດທີ່ຕ້ອງການແລ້ວໃຫ້ນຳເອົາເປົາປານມາປົກຄຸມໄວ້ ຖ້າເປັນບ່ອນກາງແຈ້ງຖືກແດດຄວນນຸ່ງດ້ວຍຕາໜ່າງດຳ, ກ້ານຟ້າວ, ເຟືອງ ຫຼື ຫຍ້າກໍ່ໄດ້.
- ຂຸດຮ່ອງອ້ອມຮອບໄວ້ເພື່ອປ້ອງກັນເວລາຝົນຕົກນ້ຳຈະບໍ່ຖ້ວມຂັງກອງຝຸ່ນ.



- ◆ ລ້ອມຮົ້ວເພື່ອປ້ອງກັນສັດເຂົ້າມາທຳລາຍ.
- ◆ ພາຍຫຼັງກອງຝຸ່ນໄດ້ 1 ອາທິດກໍ່ເປີດຜ້າປົກອອກ, ປັ້ນກອງຝຸ່ນເພື່ອໃຫ້ອາກາດມີການຖ່າຍເທ ແລ້ວຫຼີດດ້ວຍນ້ຳປຸ່ຍຊີວະພາບໃຫ້ຊຸ່ມພໍດີ.



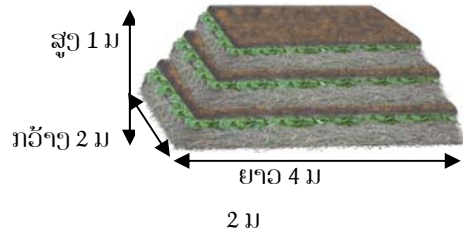
- ◆ 1 ອາທິດຜ່ານມາຈິ່ງປັ້ນກອງຝຸ່ນທັງໝົດໃຫ້ໜົດເຂົ້າກັນດີ ຫຼີດດ້ວຍນ້ຳປຸ່ຍຊີວະພາບໃຫ້ຊຸ່ມພໍດີແລ້ວປົກໄວ້ໃຫ້ດີຄືເກົ່າຈາກນັ້ນແຕ່ລະອາທິດກວດເບິ່ງແລ້ວຫຼີດນ້ຳປຸ່ຍຊີວະພາບໃຫ້ຊຸ່ມທຸກຄັ້ງ.
- ◆ ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການບົ່ມຝຸ່ນນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນກັບລະດູການ ແລະ ວັດຖຸທີ່ນຳມາໃຊ້ ຖ້າຍາມຮ້ອນໃຊ້ເວລາບົ່ມ 30 ຫາ 40 ວັນ, ຖ້າຍາມໜາວກໍ່ໃຊ້ເວລາຍາວກວ່າປະມານ 45 ຫາ 60 ວັນ.

1.2 ຂັ້ນຕອນການເຮັດຝຸ່ນບົນ

ພາຍຫຼັງທີ່ກະກຽມວັດຖຸອຸປະກອນແລ້ວກໍ່ເລີ່ມເຮັດດັ່ງຂັ້ນຕອນລຸ່ມນີ້:

(ກອງຝຸ່ນບົນ ກວ້າງ 2 ແມັດ, ຍາວ 4 ແມັດ, ສູງ

1 ແມັດ)



1. ຫິດນ້ຳໃສ່ກອງເຝືອງໃຫ້ຊຸ່ມກ່ອນເອົາມາຢາຍເຮັດໜານ, ຈະສະດວກເວລາເຮັດໜານແລ້ວບໍ່ໄດ້ຫິດນ້ຳຕື່ມຫຼາຍ
2. ຢາຍເຝືອງໜາປະມານ 20 ຫາ 30 ຊັງຕີແມັດ ຢຽບໃຫ້ແໜ້ນຫິດນ້ຳຕື່ມອີກໃຫ້ຊຸ່ມ
3. ຟິດຜັກຫຼື ໃບຫຍ້າສີຂຽວໜາປະມານ 20 ຫາ 30 ຊັງຕີແມັດ
4. ຝຸ່ນຄອກ (ຈະເປັນຂີ້ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ໂກ່) ແຫ້ງໜາປະມານ 5 ຫາ 10 ຊັງຕີແມັດ.
5. ຫວ່ານຮຳ, ປູນຂາວ, ຂີ້ເທົ່າພໍ້ກໍ່ໄດ້.
6. ເມື່ອຫວ່ານຮຳ, ຂີ້ເທົ່າ, ປູນຂາວແລ້ວກໍ່ຫິດດ້ວຍປຸຍນ້ຳຊີວະພາບໃນອັດຕາສ່ວນ 2 ບ່ວງແກງ ແລະ ນ້ຳຕານ 2 ບ່ວງແກງປືນນ້ຳ 10 ລິດຫິດໃຫ້ຝຸດຊຸ່ມກໍ່ແລ້ວຊັ້ນທີ 1, ແລ້ວສືບຕໍ່ເຮັດຊັ້ນຕໍ່ໄປໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຄືເກົ່າຈົນໄດ້ຄວາມສູງ 1 ແມັດ.

4. ການປັກດຳ

4.1 ການກຽມດິນເຜື່ອປັກດຳ

- ◆ ເມື່ອທີ່ນຳກ່ອນການປັກດຳໃຫ້ເອົາຝຸ່ນຄອກ ຫຼື ຝຸ່ນບົນໄປໃສ່ນາໃນອັດຕາສ່ວນ 5 ຫາ 10 ໂຕນ / 1 ເຮັກຕາ ເບັ້ງນ້ຳເຂົ້າແຊ່ນ້ຳປະໄວ້ 1 ຫາ 2 ອາທິດ ແລ້ວໂຖຄົ້ນປະໄວ້ 1 ອາທິດ.

4.2 ການປັກດຳ

- ຄວນປັກດຳແຕ່ທິດຕາເວັນອອກຫາທິດຕາເວັນຕົກ, ປັກດຳເປັນແຖວ.
- ໂລຍະປັກດຳ 10 X 15 X 20 ຊມ.
- ການປັກດຳ 2 ຫາ 3 ກິບຕໍ່ສູນ ຖ້າກ້າແກ່ 4 ຫາ 5 ກິບຕໍ່ສູນ.
- ປັກດຳ 8 ຫາ 10 ແມັດໃດຄວນຈົ່ງວ່າງໄວ້ປະມານ 40 ຊຕມ ຫຼື 1 ສອກ ເພື່ອສະດວກໃນການເສຍຫຍ້າ ແລະ ຫວ່ານຝຸ່ນ
- ພາຍຫຼັງດຳແລ້ວຄວນຮັກສາລະດັບນ້ຳຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 2 ຫາ 5 ຊຕມ (ອີງຕາມຂະໜາດຂອງກ້າແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຖ້ວມຕົ້ນກ້າ)



5. ການບົວລະບັດຮັກສາ

5.1 ການເສຍຫຍ້າ

ຄວນເສຍຫຍ້າຢ່າງໜ້ອຍ 2 ເຖິງ 3 ຄັ້ງ, ການເສຍຫຍ້າທຸກຄັ້ງແມ່ນເພີ່ມຜົນຜະລິດ

ຄັ້ງທີ 1: ພາຍຫຼັງປັກດຳປະມານ 10 ຫາ 15 ມື້

ຄັ້ງທີ 2: ພາຍຫຼັງປັກດຳ 20 ຫາ 30 ມື້

ຄັ້ງທີ 3: ແມ່ນກ່ອນເຂົ້າອອກດອກ

5.2 ການໃສ່ຝຸນ

ການໃສ່ຝຸນແບ່ງອອກເປັນ 2 ຊ່ວງຄື:

◆ ຫຼັງຈາກການປັກດຳກໍ່ໃຫ້ຮັກສາລະດັບນ້ຳໃຫ້ພໍດີກັບຕົ້ນເຂົ້າ

◆ ການໃສ່ຝຸນ ຄວນໃສ່ຝຸນຕາມໄລຍະດັ່ງນີ້ :

ຄັ້ງທີ 1: ຫຼັງການປັກດຳໄດ້ 20 ວັນກໍ່ສິດປຸ້ຍນ້ຳຊີວະພາບໃນອັດຕາສ່ວນ 1 ຫາ 2 ບ່ວງແກງ / ນ້ຳ 10 ລິດ.

ຄັ້ງທີ 2 : ຄວນໃສ່ຝຸນອິນຊີກ່ອນເຂົ້າມານເລັກນ້ອຍ.

ຄັ້ງທີ 3 ແລະ 4 : ຫຼັງເຂົ້າປະສົມເກສອນຄວນປະສົມນ້ຳຖານ ແລະ ນ້ຳປຸ້ຍຊີວະພາບໃສ່ນຳກັນເພື່ອຂັບໄລ່ແມງໄມ້ເຊັ່ນ: ຕົກກະແຕນ, ແມງແຄງ ແລະ ແມງໄມ້ອື່ນໆ



II. ການຜະລິດຝຸນບົ່ມ ແລະ ນ້ຳຊີວະພາບ

1. ການເຮັດຝຸນບົ່ມ

ການປະສົມນ້ຳປຸ້ຍຊີວະພາບ 2 ບ່ວງແກງຕໍ່ນ້ຳຖານເຄິ່ງລິດປະສົມນ້ຳ 20 ລິດ. ໃຊ້ສິດຄັ້ງທີ 3 ແລະ 4 ຫ່າງກັນ 5 ວັນ. ເຮັດໄດ້ແນວນັ້ນອາດຈາກເປັນການຂັບໄລ່ແມງໄມ້ແລ້ວຍັງຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າເຕັມຕຶງດີ. ການເຮັດຝຸນບົ່ມດ້ວຍເຟືອງຕ້ອງເລືອກສະຖານທີ່ໃຫ້ເໝາະສົມ ຄວນຢູ່ໄກແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນເວລາເຮັດ, ບໍ່ຄວນເຮັດໃສ່ບ່ອນຕ່ຳ ຫຼື ນ້ຳຂັງ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ກອງຝຸນເສຍຫາຍ.

1.1. ວັດສະດຸທີ່ນຳໃຊ້

◆ ເຟືອງ 1000 ກິໂລ, ຝຸນຄອກແຫ້ງ (ຂີ້ງົວ, ຄວາຍ, ໂກ່, ໝູ) 50 ກິໂລ. ຂີ້ເຖົ້າ 10 ກິໂລ, ປູນຂາວ 1 ກິໂລ, ນ້ຳຕານ 1 ກິໂລ, ປຸ້ຍນ້ຳຊີວະພາບ 1 ລິດ, ຮຳ 5 ກິໂລ ແລະ ໂບຫຍ້າຂົວ (ບາງທ້ອງຖິ່ນເອີ້ນວ່າ ຫຍ້າຜູ້ງ) 50 ກິໂລ.



ກ. ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການເຮັດຝຸນບົ່ມມີ:

ນ້ຳ, ບົວ, ຊວ້ນ, ຄາດ, ຜ້າປຶກ

